

יציאות השבת פרק ראשון שבת. ה.

מקורה. שיש לה גג: **כמאן דמי** (א). דבר קטום מכל דל היה כמלא
תפלים עד וגו דאין אצורו חסר אצורו. הדין כל הנורק לחסורו
ממנו: **פסיתא רבא**. דבעינן שכל שוה הריצים דעמי מן מוקמת ליה
במקורה: **לדגלי מדרב**. וכל מלאכות דבשנת ממשכן גמרי לקמי
דמנמסות פירשה שנת לפרשה משכן
במקורה: **הא מני**. דלא בני מקוה דן

לֹא מַחִיב רַבִּי אֶלָּא בִּרְשׁוֹת הַיְּחִיד מְקוּרָה
דְּאִמְרִינֵן *בֵּיתָא כִּמְאֵן דְּמִלֵּיא דְּמִיא אֲבָל
שְׂאִינֵי מְקוּרָה לֹא וְכ"ת הֵבֵא נָמִי בְּמְקוּרָה
הַתִּינֵחַ בִּרְשׁוֹת הַיְּחִיד מְקוּרָה בִּר"ה מְקוּרָה מִי
חֵיבִי⁶ וְהָאִמֵּר רַב שְׂמוּאֵל בִּר' יְהוּדָה אִמֵּר רַבִּי
אֲבָא א"ר הוֹנָא אִמֵּר בִּר' הַמַּעֲבִיד חֲפִץ ר' יוֹסֵפ
אֲמַת בִּר' הַמְּקוּרָה פְּטוֹר לִפִּי שְׂאִינֵי דִּימָה
לְדַגְלִי מְדַבֵּר אֶלָּא א"ר זִירָא הָא מִנִּי אַחֲרִים
לֵיָא דְתֵנִיא אַחֲרִים אוֹמְרִים עֵמֶד בְּמִקְוָמוּ וְקִבֵּל
חֵיבִי עֵקֶר מִמְקוֹמוּ וְקִבֵּל פְּטוֹר עֵמֶד בְּמִקְוָמוּ
וְקִבֵּל חֵיבִי הָא בְּעֵינֵי הַנְּחָה עַל גְּבִי מְקוּם ד'⁷
וְלִיָא אֶלָּא שְׂמַע מִינָהּ לֹא בְּעֵינֵי מְקוּם אֲרַבְעָה
וְיִדְלִמָּא הַנְּחָה הוּא דִּלָּא בְּעֵינֵי הָא עֲקִירָה
בְּעֵינֵי הַנְּחָה נָמִי דְלִמָּא דְּפִשִׁישׁ כְּנִפִּיה
וְקִבֵּל דְּאִיכָא נָמִי הַנְּחָה אִמֵּר רַבִּי אֲבָא
מִתְּנִיתִין⁸ כְּגוֹן (שְׁקֵבֵל בְּטַרְסֶקֶל) וְהִנֵּחַ ע"ג
טַרְסֶקֶל דְּאִיכָא נָמִי הַנְּחָה וְהָא יְדוּ קִתְנִי תִנִּי
טַרְסֶקֶל שְׂבִידוּ הַתִּינֵחַ טַרְסֶקֶל בִּרְשׁוֹת הַיְּחִיד
אֶלָּא טַרְסֶקֶל שְׂבִר"ה רַח"ו הוּא לִימָא דִּלָּא
בְּכִרְבִּי יוֹסֵפ בִּר' יְהוּדָה דְּתֵנִיא חֵיבִי יוֹסֵפ בִּר'
שְׂמַע אִמֵּר נֶעֱץ קֵנָה בִּר' וְכִרְאִישׁ טַרְסֶקֶל
יְהוּדָה עַל גְּבִי חֵיב דְּאִי בִּר' יוֹסֵפ בִּר' יְהוּדָה
פִּשְׁטָא בַּעַל הַבֵּית אַת יְדוּ לַחֲוִץ וְנָתַן לַתּוֹךְ יְדוּ
שֶׁל עֵנִי אֲמַאי חֵיבִי מִרְה"י לְרַח"ו קָא מִפִּיק
אֲפִילוּ תִימָא רַבִּי יוֹסֵפ בִּר' יְהוּדָה הֵחַם לְמַעְלָה
מִי' הֵבֵא לְמַטָּה מִי' קִשְׁיָא לִיה ל' אֲבָהוּ מִי
קִתְנִי טַרְסֶקֶל שְׂבִידוּ וְהָא יְדוּ קִתְנִי אֶלָּא א"ר
אֲבָהוּ קִתְנִי שְׁשַׁלְשֵׁל יְדוּ לְמַטָּה מִי' וְקִבֵּלָהּ וְהָא
עֵוּמֶד קִתְנִי בְּשׁוּחָה וְאִיכָבֵּל אִימָא כְּגוּמָא
וְאֲבָל⁹ כְּגוּם *אִמֵּר רַבָּא אִיכָבֵּל תֵּנִי לְאִשְׁמַעֲלִין
כֹּחַל הֵנִי אֶלָּא אִמֵּר רַבָּא¹⁰ יְדוּ שֶׁל אָדָם חֲשׁוּבָה
לֹא כְד' עַל ד' וְכֵן כִּי אַתָּא רַבִּין א"ר יוֹחָנָן יְדוּ
שֶׁל אָדָם חֲשׁוּבָה לֹא כְד' עַל ד' א"ר אֲבִין
א"ר אִילְעָאי א"ר יוֹחָנָן יִזְרַק חֲפִץ וְנָח בַּתּוֹךְ
יְדוּ שֶׁל חֲבִירוֹ חֵיבִי מֵאִי קִמ"ל יְדוּ שֶׁל אָדָם
חֲשׁוּבָה לֹא כְד' עַל ד' וְהָא אִמְרָה ר' יוֹחָנָן
חֲרָא וְיִנְמָא מְהֵרָה דִּתִּימָא דִּלָּא דְּאִכָּא דְּרַחֲשׁוּבָה
הוּא לִידֵּיהּ אֲבָל חֲרָא דִּלָּא אֲחֻשְׁבָּה הוּא
לִידֵּיהּ אִימָא לֹא קָא מִשְׁמַע לֹא א"ר אֲבִין א"ר
אִילְעָאי א"ר יוֹחָנָן *עֵמֶד בְּמִקְוָמוּ וְקִבֵּל חֵיבִי
עֵקֶר מִמְקוֹמוּ וְקִבֵּל פְּטוֹר תֵּנִיא נָמִי הִכִּי
אַחֲרִים אוֹמְרִים עֵמֶד בְּמִקְוָמוּ וְקִבֵּל חֵיבִי
עֵקֶר מִמְקוֹמוּ וְקִבֵּל פְּטוֹר בְּעִי ר' יוֹחָנָן וְרַק
חֲפִץ וְנַעֲקֵר הוּא מִמְקוֹמוּ וְחֹזֵר וְקִבֵּלוּ מְהֵרָה
יָא אֲרַ אַחְבָּה שְׁנֵי כְּחוֹת בְּאִדָּם אַחַד קָא
בִּר כִּאֲרִם אַחַד רַמִּי וְחֵיבִי א"ר דִּילְמָא
א"ר אֲבִין א"ר יוֹחָנָן הַכֵּנִים יְדוּ לַתּוֹךְ חֲצֵר
חֵיבִי מִתְקַף לָהּ ר' זִירָא מַה לִּי הַטְעִינוּ
הוּא לֹא עֲבִיד עֲקִירָה לֹא תִימָא קִיבֵל אֶלָּא
גְּבִי מְקוּם ד' וְלִיָא אִמֵּר רַבִּי חֵימָא בִּר'
הַכּוֹתֵל עַל גְּבִי כּוֹתֵל נָמִי וְהָא לֹא נָח כְּדָאִמֵּר
כּוֹתֵל מְשׁוּפֶּע וְהִכָּא אִתְמַר דְּרַבָּא אַהֲרָה דְּתַנֵּן
הִיָּה

חייב ולא דמי לשנים שעשאוהו ור"ח גרי
חטפה מהילוכו ליחייב דהא איחעביד מת

מסורת הש"ס

(א) לקמן נח. (ב) לקמן קא.
 עיריזין לנ. (ג) מחזכות לא.
 (ד) יש נוסמן דנה. (ה) (דף
 מט:.) (ו) (שמות לה.) (ז) כ"ח
 כנף. רש"ל. (ח) (לקמן קא.).
 (ט) מחזכות. ו. ועם אחת בחזית.

הגהות הב"ח

(א) בנ"י אומר ר"י אבא מתני'
נמי כגון (שקבלה בטרסקל)
תלמי' ונ"י ס"א שיעקרי'
מטרסקל: (ב) רש"י ד"ה
מתאן דתלי דמי דנר:

גליון הש"ס

נח' ביהא כמאן דמלא ביה
עיוונין ד' עי עיכ:
שם אסר' תא איכסל' תא
לאשכעין וכו'. וכוס' עי
ע'א. וק'ל דללח' משיח
נקט ידו דלח' ע"כ בלחש
ומכאן מזה דלח' יד שמים
אלה: תוס' ד"ה אסא' חייב
יכו' לוי דחושש' וכו'.
הוכח לעיל ג' ע"ה חס' דיה
בעיניה:

מוסף רש"י

ענין קנה ברה"ר ובראש
טרסקל. על רמז ד' עשרון
הוא. עשרון חסד
ואלו מודדים לו נזקח
שמות הקנה עולה לו נזקוח,
ויקנה חסד רמז ד' חסד
אחרים נחמנו מטרסקל
גיד חסד נחמנו מקרית
הקנה וזהו להי
החמולות חסד הקרקה ולחמול
לשיר חסד רשות חסד
דקחון חסד ידו של אדם
חשבה לו. לענין חסד
שם חסד חסד חסד
חסד חסד חסד חסד

רַב נָסִים גֵּאוֹן

אמר ר' אבהו בנך
שולששל בידו למטה נגן
וקבלה עיקר הברית
במשנה אבל בחוספתא
במסכת כלאים עירובין
וסנה אמרו כל חרות מן
כלבד דמי, ואם היה
ידו של עני סמוכה לארץ
בפחות מ' דלבי ר' אבהו
והניח בעל היתב תחת
היא אלו כאלו הניח בארץ
ובמקום שיש בו ד' ו'אמה'
וכבר אמרו במסכת בפרק
(דף דה) כל חרות
של כלבד דמי, והלכא
מפיר לה כמזאמרי בפרק
הנוק (דף צז), ואמרו בפרק
בצירוקין ובמסכת גלוד
לכלבד ולדופן עוקמה.

ל"א מחיב ר' א"א ברשות היחיד מקורה. נראה לרש"א דמשמע ליה מדלא נקט מרשות היחיד ליה"י ורשות הרבים נבאמנע כמו שפוגמא דר"ע ורנן והיה דנישן פ' הורק (ו' עט. וס' וס') גבי היתה עומדת על ראש הגג וזקן לה ט' וקאמר כמאן כרבי דלאמר קטטה כמי שהוגדה דמאן לה ט' וקאמר דרב ושמואל דהבא דאמר דלא חייב ר' אלף ברשות היחיד מקורה ולדידהו יצ"ך לשנויי דהבא משום אישטורי דמאשי הבא איניא דרנן אפילו חימא דהסן ס' פלגי רנן לענין שם אכל הבא משום אישטורי כו' :

אמאי הי"ב ביה"ד "יה"ה" קא
משיק. ואפילו משום
מושע ודביתא אחת לא מחייב לצי
הירושלמי דמריץ שקבלנו שני מידו:
באן "פשה מי" ווא"ט נתי דרשות
היחיד לא הוי ר"ה נמי לא הוי
אלא כתרמית כמו עמוד גבוה שלשה
ורחב ד' ואמאי חייב ויש לומר דאין
כתמית כללים כמו שפירש רש"י
לקמן גבי חורףו קופתו ומנחת ש'
קשה לר"י מה עלה על דעתו של
המקשה דע"כ ידע דמתניתין מיידי
המקשה מ' בלא פירכא דר' יוסי דר'
יהודה אמר לן למעלה מ' היא מקום
פטור ולא מחייב לכ"ע וא"כ מאי פריך
מכרי יוסי כדבי יהודה הא מילתא
דפשיטא היא דלמעלה מ' לא הוה
ר"י דהא מתן לקמן בהורק וקשה
לג. חולית הכור והסעל ונתן
גבוהים י' ורחשים ד' הטעם מהן
והטעם על גבן חייב פחות מכן פטור
ופשיטא דרבי לא יעמוד: יהודה לא
ארייב אלא למעלה מ':

בגון שששש ידו לטפסה מג' וקבלה יד
וקסבר רבי אבהו דלגד יד
שמה אגד דלי לא הוה שמה אגד מאי
אירא דלגט עני ממוכסני אפילו נתן
כזה"ב לתוכה יהא חייב
דסוהילא כיון דיד העני מיירי נמי
דכהה למטה מג' דמסתמא ד' כזה"ב
יד עני אירא בענין אחד דהא יד נטל
מחור ידו של כזה"ב דהוי למטה מג'
הויא יד עני נמי למטה מג' וכזה"ב
גומא אפילו נתן כזה"ב לחור יד העני
יהא חייב: **בגומא.** הררץ לפרש
גומא שיהא רשות כזה"ב כגון
שרביס משתמשים בה למ"ד תשמיש
על ידי הדחק שמה תשמיש (וקמן
ד' ה:) או כענין שמהלכים שם רביס
אגל גומא שיהיה כרמית או מקום
פטור כיון שגופו של ידו שהיא פטורה
לרשות הרבים לא הויא כרה"ר דבפר
גופו גריר אע"פ שהיא למטה מג'
כיון דסבר אגד יד שמה אגד דכפי'
ה"ב היבא דאחשבה ידיה' וזו'
ולמאן הך ולא הייא דלעיל
י"ל דהיא דוקא לענין הנמה משום
כד' ע"ל ד' אגל לגבי עקירה לא:
בשני בני אדם דמי אפסור' מי י'
היי' דכשני בני אדם פטור
הראשון משום דלא עבד כלל הנמה ה"ג
כיון שגופו מהילוכו ולא הייא החפץ
ללכת עד מקום הילוכו ולא הייא הנמה
ללא נח מנח הורק או דילמא כלס
אחד דמי וכיון דעבד עקירה והנחה
וקבל חייב והי"ד כי קבלה הוה עמלו ולא
חור דהוי כמו שנתן לשמאלו דע"פ שהעבירה ד' אמות פטור:
היה

עין משפט
גר מצוה

י א מ"י פ"ג מהל' שבת
הלכה ב:
י"א ב ג ד מ"י שם הלכה
טז:

תום' ישנים

(א) אחר מהר"ש דמשק
ק"ד דחשני' אידי למעב'
מי' ושוני הכלכל' למעב' מי'
וליל' גיד אחים והיי שולי
הכלכלה רשות הרבים:

דבינו חנאל

[illegible]